

Структура статті:

- 1) УДК / UDC
- 2) прізвище та ім'я автора / author's last name and first name
- 3) науковий ступінь (за наявності), вчене звання (за наявності), посада / academic degree (if available), academic title (if available), position
- 4) місце роботи / work place
- 5) ORCID
- 6) назва статті / article title
- 7) анотація, мета, методологія, результати (2500 знаків) / abstract, purpose, methodology, results (2500 characters)
- 8) ключові слова (5-6 слів чи словосполучень) / keywords (5-6 words or phrases)
- 9) основний текст
- 10) посилання (посилання подаються мовою оригіналу)

Основний текст рукопису необхідно друкувати через інтервал 1,5 без переносів, 14 кеглем, шрифт – Times New Roman. Параметри сторінки: ліве поле – 2,5 см, праве – 1,5 см, верхнє та нижнє – 2 см. Абзацний відступ – 1,25 см (прохання не створювати абзацний відступ за допомогою клавіші Tab і знаків пропуску). Стаття має містити такі положення (можна без окремого виділення): - постановка наукової проблеми та її значення з урахуванням аналізу існуючих досліджень цієї проблеми; - виклад основного матеріалу й обґрунтування отриманих результатів дослідження; - висновки та перспективи подальшого дослідження. Аспіранти та здобувачі подають рецензію (сканований варіант).

Бібліографічні посилання потрібно оформляти згідно з вимогами ДСТУ 8302:2015. Цей стандарт установлює види бібліографічних посилань, правила та особливості їхнього складання й розміщування у текстах. Бібліографічне посилання, що є частиною довідкового апарата документа,

наводять у формі бібліографічного запису. Бібліографічні відомості про цитовані або згадувані в тексті документи на будь-яких носіях інформації, що є об'єктами бібліографічного посилання, мають бути достатніми для їхньої загальної характеристики, ідентифікування та пошуку.

У заголовку бібліографічного запису подають відомості про одного, двох чи трьох авторів, при цьому імена цих авторів у відомостях про відповідальність (за навкісною рисою) не повторюють. Наприклад, Панько Т. І., Кочин І. М., Мацюк Г. П. Українське термінознавство. Львів, 1994. 216 с.

Замість знака «крапка й тире» («. —»), який розділяє зони бібліографічного опису, у бібліографічному посиланні рекомендовано застосовувати знак «крапка». Наприклад, Козик В. В., Панків Л. А., Даниленко Н. Б. Міжнародні економічні відносини. 3-тє вид., перероб. і допов. Київ: Знання-Прес, 2002. С. 245.

Дві навкісні риси («//») можна замінювати крапкою, а назву виділяти шрифтом (курсивом). Наприклад, Росіха В. В. Соціально-економічні аспекти використання господарського комплексу Державної кримінально-виконавчої служби. Формування ринкових відносин в Україні. 2015. № 8, С. 69-75.

Якщо текст цитовано не за першоджерелом, то на початку підрядкового бібліографічного посилання наводять пояснювальні слова: «Наведено за:», «Цит. за»: і зазначено джерело, з якого запозичено текст. Наприклад, * Цит. за: Грушевський М. С. Історія УкраїниРуси, Київ, 1998. Т. 2 С. 72.

Відомості, запозичені не з титульної сторінки документа, дозволено не брати у квадратні дужки. Наприклад, Макарова М. В. Електронна комерція : посібник. Київ : Академія, 2002. 272 с.

Після назви дозволено не зазначати загального позначення матеріалу («Текст», «Електронний ресурс», «Ноти» тощо). Наприклад, Шубертк Ф. Вибрані фортепіанні твори [Ноти]. Київ : Музична Україна, 1976. 78с.

Бібліографічне посилання на електронний ресурс віддаленого доступу дозволено зазначати тільки електронну адресу, використовуючи аббревіатури «URI»(Уніфікований ідентифікатор ресурсу) або «URL» (Уніфікований

показчик ресурсу). Наприклад, URL: <http://ula.org.ua/ua252-dokumenti/dokumenti-ifla-ta-in> (дата звернення: 01.01.2024).

Довгу електронну адресу можна переносити на наступний рядок. У цьому разі останнім у першому рядку має бути знак «навісна риска» («/»).

У бібліографічному посиланні на електронний ресурс локального доступу після вихідних даних подають відомості про кілька фізичних одиниць (арабськими цифрами) та вид носія інформації (напр. електронний оптичний диск). У дужках можна подавати відомості про вид оптичного диска (CD-R, CD-RW, DVD-R тощо).

Внутрішньотекстове посилання застосовується, якщо значну частину відомостей про об'єкт посилання внесено до тексту документа. Використовують для зручнішого читання тексту та заощадження місця у невеликих за обсягом документа. Розміщують безпосередньо в тексті документа у круглих дужках. Знак «крапка й тире» («. —») замінюють знаком «крапка». Може бути у повній або короткій формі.

Наприклад: Л. В. Глазуно звернула увагу на нові формати книг та можливості їхнього використання у бібліотечнобібліографічній роботі (Шкільний бібліотекар, 2015. № 1,2,3); з цього приводу А. Почечуя у книжці «Про рукопис...» (Київ, 2011. С. 87) писав: «деякі автори ...» (Книжкова палата України : сайт URL: <http://www.ukr.book.net>).

Якщо у тексті згадують конкретну частину документа, після неї можна зазначати (у квадратних дужках) порядковий номер позатекстового посилання та сторінку, на якій подано цей об'єкт посилання. Між поданими відомостями проставляють знак «кома». Наприклад, [2, с. 28]; [2, с. 154].